

Det foreslås, at konkursbeskatningen af de insolvente dødsboer forlades til fordel for dødsboskattelovens regelsæt om skattefritagne dødsboer med enkelte tilpasninger. Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.9.

Der foreslås derfor en ny affattelse af dødsboskattelovens § 52, således at bestemmelsen fremover indeholder de fornødne særregler om den skattemæssige behandling efter dødsboskatteloven af de insolvente dødsboer.

Det foreslås indledningsvis i *stk. 1*, at når skifteretten har truffet beslutning om insolvensbehandling af et dødsbo, behandles dette skattemæssigt som et skattefritaget dødsbo uanset værdien af boets aktiver i åbningsstatus. Efter hovedreglen for solvente dødsboer, dødsboskattelovens § 6, stk. 1, er et dødsbo under en vis størrelse fritaget for beskatning. Efter forslaget til ændringer i § 6, stk. 1, jf. § 1, nr. 9, i dette lovforslag, skal boet være fritaget for beskatning, hvis såvel dets aktiver som dets nettoformue i boopgørelsen har en værdi på 2.509.900 kr. eller derunder i 2008 (reguleret). Selv om et bo er insolvent, og nettoformuen således er negativ, kan dets aktivmasse meget vel ligge over beløbsgrænsen. Det foreslås derfor i § 52, stk. 1, at grænsen for aktivernes værdi ikke skal være relevant for beskatningsformen, når dødsboet er insolvent. Det foreslås endvidere, at reglerne i § 52 som hidtil skal gælde for boer omfattet af dødsboskatteloven § 2, stk. 1, nr. 1-4 eller nr. 6, men ikke for boer omfattet af nr. 5, dvs. dødsboer, der behandles i udlandet, men er begrænset skattepligtige af indtægter omfattet af kildeskattelovens § 2 eller kulbrinteskatteloven. Baggrunden er, at insolvensbehandling i Danmark af sådanne dødsboer, der behandles i udlandet, ikke kan finde sted.

Stk. 2 har til formål at sikre, at skifterettens beslutning om insolvensbehandling af et dødsbo bevirker, at hverken bobestyreren eller SKAT skal befatte sig yderligere med skattemæssige forhold vedrørende dødsåret. Dette skal efter forslaget gælde, uanset hvornår i afviklingsforløbet skifteretten træffer sin afgørelse.

Stk. 2, 1. pkt., fastslår indledningsvis, at der ikke kan kræves afsluttende skatteansættelse af mellempriodeindkomsten. Bestemmelsen er således en undtagelse til dødsboskattelovens § 13, som i øvrigt regulerer, i hvilke situationer der kan eller skal kræves afsluttende skatteansættelse. Hverken boet eller SKAT kan kræve afsluttende ansættelse. For en efterlevende ægtefælle betyder det, at selv om denne behandles efter reglerne i kapitel 7, kan reglen i § 44, stk. 2, ikke anvendes. Reglen går ud på, at hvis afdøde i mellem-

perioden har drevet – eller har deltaget i væsentligt omfang i driften af – en erhvervsvirksomhed, der tilhørte ægtefællen, kan den efterlevende ægtefælle i sin skattepligtige indkomst for dødsåret fradrage et beløb, der svarer til den betaling, der skulle være ydet andre for udførelsen af et arbejde af samme art og omfang. Det er dog en betingelse for dette fradrag, at et tilsvarende beløb medregnes ved en skatteansættelse af afdødes indkomst i mellemprioden efter § 13, stk. 1, nr. 4. Denne betingelse kan ikke opfyldes, når afdødes bo skiftes som insolvent.

Det forekommer i praksis, at bobehandlingen indledes som normalt, og at man – arvinger eller bobestyrer – først senere bliver opmærksom på, at dødsboet er insolvent, hvorefter skifteretten træffer bestemmelse om insolvensbehandling. Som supplement til reglen om, at der ikke kan kræves afsluttende skatteansættelse af mellemprioden, foreslås det derfor i bestemmelsens 2. *pkt.*, at hvis der er stillet krav om afsluttende ansættelse – enten af boet eller af SKAT – så bortfalder kravet. Er der krævet, men endnu ikke foretaget, en afsluttende skatteansættelse, skal denne således ikke forfølges yderligere.

Er der gennemført en afsluttende skatteansættelse, foreslås det i bestemmelsens 3. *pkt.*, at beskatningen ophæves. Det betyder, at både SKATs krav på betaling af differencebeløb efter dødsboskattelovens § 15, stk. 4, og boets krav på tilbagebetaling efter § 15, stk. 5, som udgangspunkt bortfalder. Træffes skifterettens beslutning om overgang til insolvensbehandling på et så sent tidspunkt, at boet allerede har indbetalt skat vedrørende mellemprioden efter dødsboskattelovens § 15, stk. 4, eller har fået udbetalt for meget betalt skat efter § 15, stk. 5, foreslås det dog, at sådanne beløb ikke kan forlanges tilbageført, jf. bestemmelsens 4. og 5. *pkt.* Den skat, der faktisk er betalt vedrørende mellemprioden, træder dermed i stedet for de foreløbige skattebeløb, som afdøde har indbetalt før dødsfaldet, og som efter gældende ret heller ikke kan kræves tilbagebetalt til dødsboet i tilfælde af konkurs som følge af endelighedsbestemmelsen i konkursskattelovens § 13 B, stk. 2, 2. *pkt.*

Stk. 3 handler om en situation, hvor boet både skifte- og skattemæssigt er afsluttet, inden skifteretten beslutter, at dødsboet som helhed skal genoptages og undergives insolvensbehandling. Bestemmelsen er i alt væsentligt en videreførelse af den gældende § 52, stk. 4. Det foreslås således i 1. *pkt.*, at den beskatning, der tidligere er gennemført efter dødsboskatteloven, skal ophæves, hvad enten boet har været behandlet som skattefritaget eller som ikke skattefritaget. Det foreslås dog i bestemmelsens 2. *pkt.*, at reglerne om, at